

С а д р ж а ј:

Игор Бојовић - [Оштећени](#)

Драма Игора Бојовића *Оштећени* показује нам сву огољену девијантност живота у савременој Србији. Главни јунаци су типови: Васа Булдожер, Часлав, Цане Шипка, Жанета, Стефан и Долорес. Аутентични „оштећеници“. У тексту је на делу игриво, разиграно и сурово представљање друштвених и моралних аномалија, а затим апстраховање њихових симболичких значења. Пред нама је изузетан драмски рукопис. Полетан, неодољиво циничан, растресен до најситнијих појединости, без позитивних јунака. Па и они најмлађи, који би се можда могли назвати носиоцима позитивних особина, на крају завршавају као сопствене карикатуре.

Све делује познато, и већ виђено. Родитељи који поклонима купују топлину и љубав. Намештени тендери, пљачкашка приватизација. Политичари који су на „белом“.

Учесници ријалити програма у који се претворила Србија. Обор за гневне, гладне, жестоке, сурове, неписмене. Дефилују, као на траци, политичке злоупотребе и криминалне афере, анимална убиства и корумпираност власти. Каква менаџерија! Посебно је упечатљива фина иронија којом су прожети дијалози јунака...

[>>>види поговор](#)

Стојан Срдих - [Микулина женидба](#)

У амбијенту породичног газдинства босанско-крајишких Срба у драми Стојана Срдиха *Микулина женидба*

одиграва се несвакидашња превара, која инспирацију дугује стварном животу колико и свеукупном наслеђу традиције. Женидба ментално заосталог Микуле изродиће се у трагедију античких размера. Заплет је натуралистички представљен, и није искључено да је заснован на реалистичким догађајима. С друге стране, сам мотив замењеног младожење је интернационалног карактера. У српској књижевној традицији посебно је занимљиво обрађен у песми Женидба Максима Црнојевића Старца Милије, која је послужила као инспирација за једну од најважнијих драма српског романтизма, Максима Црнојевића Лазе Костића.

Атавистички инстинкти, примитивна свест, зло које се притајило у колективно несвесном и добро које се опире здравом разуму, несрећна утопљеница која својом лепотом изазива судбину и провоцира сопствени злехуди удес, свадба као смрт и смрт као свадба, све су то архетипски обрасци који су смештени у друштвени и културноисторијски контекст идеолошког остракизма између комунизма и Цркве, пропадања породице и расапа традиционалних вредности... [>>>види поговор](#)

Стамен Миловановић - [Повратак](#)

~~_____ [Ezekiel](#) _____ [&ci&ci&ciEliMnoBor](#) _____~~

~~_____ [Ezekiel](#) _____ [&ci&ci&ciEliMnoBor](#) _____~~